

[Brændsted.]

get vidtffavnende, hvis det skal være muligt virkelig at have denne offentlige kontrol, for arbejdspladser er en mangeartet ting; der er så uhyre store forskelligheder og forskellige krav med hensyn til kontrol og virkelig reel vurdering af den enkelte arbejdsplads. Derfor vil det nok være rigtigt at se på, hvor meget man i en ensartet offentlig institution virkelig kan vurdere af forholdene fra arbejdsplads til arbejdsplads.

Jeg tror derfor, det er rigtigt, som også antydet af ministeren, at det i højere grad er et spørgsmål om samspillet på de enkelte virksomheder, og det er givet, at alle parter på den enkelte arbejdsplads må være med i dette. Derfor synes jeg, der er grund til i denne forbindelse at fremhæve punkt 8 i rækken af de 12 punkter, men dog i lige så høj grad punkterne 7 og 6, som for mig at se peger på det centrale i den udvikling, vi er inde i. Det må være meget afgørende, at det er de enkelte arbejdspladser og alle parter på arbejdspladserne, som drages med ind i det.

Der siges, at det er et menneskeligt spørgsmål, og det er det, men vi må vide, at hvis vi spænder den økonomiske bue for stærkt, så kan det også gå hen og blive noget, der får menneskelige konsekvenser ad andre veje. Derfor må der være en rolig udvikling, en sikker udvikling, en styret udvikling med økonomisk sigte, og herom får vi altså noget materiale ifølge ministeren.

De krav, der stilles gennem lovgivningen, må være realistiske, og de må være overkommelige. Derfor tror jeg, at en prioritering af udviklingen vil være rigtig. En skærpelse af reglerne må ske gennem en fremadskridende udbygning. Her kan der blive mange vurderinger at foretage. Spørgsmålet er: er det noget, der skal gælde alle, eller skulle vi begynde med de skærpede regler dér, hvor man etablerer nye virksomheder? For i gang skal arbejdet selvfølgelig.

Venstre vil være med i en saglig og realistisk videre behandling af dette væsentlige emne.

Erik Hansen (RV):

Nu er det allerede fra ministerens side sagt, at der kommer initiativer fra ministeren på arbejderbeskyttelsesområdet. Der er allerede taget initiativer af andre, og jeg

vil i den forbindelse gerne minde om, at når der nyligt er åbnet bevillingsmæssig mulighed for at udvide den såkaldte ulykkesstatistik, så indebærer det jo også muligheder for at få nye tal og et nyt materiale på bordet.

Må jeg sige om det foreliggende forslag til folketingsbeslutning, at vi har jo set det før. Deri ligger der ikke nogen kritik. Der er føjet lidt til. Noget er taget ud, som ordføreren ganske rigtigt siger, og lidt nyt er kommet til. Det nye er kommet til på baggrund af den arbejdsmiljøgrupperapport, hvoraf der nu foreligger én, men hvor flere kommer til. Jeg vil da gerne sige om det materiale, som foreligger fra miljøgruppen, at det er interessante beskrivelser, der forekommer deri, og jeg tror, det kan tilføre denne debat megen gavn.

Dette problem betragtes naturligvis af alle med stor interesse, bevågenhed og alvor. Naturligvis kan ingen være uberørt af, at vi har et stigende antal handicappede i vort samfund. Det drejer sig for det første om fysisk handicappede, hvis handicap vel i et vist omfang skyldes ulykker på arbejdspladsen. For det andet er der de mange såkaldte psykiske lidelser, som er årsag til, at den enkelte føler sig sat uden for samfundets normale arbejdsfunktioner. Her er vi inde på et område, hvor der bør gøres en særlig indsats for at få disse mennesker ført ud i arbejdslivet igen, når skaden er sket.

Jeg tror ikke, vi løser disse problemer ved et enkelt snuptag. Jeg tror, der skal en lang række drøftelser og erfaringer til, for at man kan løse problemerne. Der er mange af de 12 punkter, som forslagsstillerne har stillet op, om hvilke jeg kan sige, at vi kan langt hen være enige i dem. Men her ved en førstebehandling i folketetinget at gå i detaljer med de 12 punkter gives der jo ingen muligheder for. Disse 12 punkter egner sig vel også mere til et gruppearbejde i forbindelse med en konference om problemet end til en egentlig debat her i folketetinget.

De nye risikomomenter, der optræder i forbindelse med nye kemiske midler, andre arbejdsmetoder, nye produktionsprocesser osv., gør, at vi må passe på ikke at slække på kontrollen. Jeg tror, det bl.a. er her, man har behov for virkelig at sætte ind, for det er her, den høje risiko er til stede. Men udover at man kan forsøge at sætte ting i gang,